

HOTEL DE L'AVENIR.

— HORVÁTH BÉLÁNAK. —

Mutatvány a szerzőnek *Ujbor*
című (1931) verskötetéből.

Én kedvesem, míg nem késő, jöjj, keress fel,
Egy ódon utca roskadt házában halódom
Téged áhítva tiszta, szelíd szívemmel.

Hatodik emeleten — mily messze az ég még,
Egy szűk szoba, mint börtön zár el a világtól,
Pedig mint a csikó, oly szívesen élnék.

A rozzant ágy, melyre ráalélt a testem
S a gyűrött párna, paplan mind tudják, mily kín volt,
Hogy öled melegét hiába kerestem.

S a villany, a villany jól tudja, jól látta,
Hogy könnyeim hogyan peregtek érted, édes,
Hogy mennyit zokogtam a sötét világba.

Már nem tudok sírni, elfolytak a könnyek
S ha megszólal a szomszéd ócska gramofónja,
Szívemről a számra torz mosolyok jönnek.

Tréfa minden bánat, esővert majális,
Felhők mulatsága és csillagok tréfiája
Az, hogy megszülettünk s tréfa a halál is.

De most csöndes az éj. Leple úgy terül szét,
Mint az üres, sötét cirkusz fölött a ponyva
S vallani kényszerít a zord egyedüllét.

(Páris.)

ACSÁDY KÁROLY.

ISTEN KOLDÚSA.

Mutatvány a szerzőnek *Csillagmadár*
cimmal Szegeden (1931) megjelent vers-
kötetéből.

Isten koldusa vagyok
S a magam ura.
Életem szívemen lityeg.
Ha megéhezem, bánatot eszem
S örömet iszom rá.

Isten vándora vagyok és holtak fia.
Titkok üllőjén kovácsolom
Dalos napjaimnak az aranyos kalitkát,
De mindig a végtelenség
Picike hajója lesz belőle.

(Szeged.)

MADÁCHY LÁSZLÓ.